

רבי ישמעאל פרק שישי מנחות

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. שָׁשֶׁת יָמִים תַּאֲכַל מִצֹּחַת
וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֹרָת לָךְ
אֲחִירָהּ לֹא תֵעָשֶׂה
מְלָאכָה: וּבְיוֹם טו' מִן
הַשָּׁבָעַת שֶׁאֵין מְלָאכָה
תֵּאֱכָלוּ אַךְ בְּיוֹם דְּרָאשׁוֹן
שֶׁשֶׁבִּעִי שֶׁאֵין מְקַבְּלִים בִּי
כָּל מְלָאכָה חֲמֵץ וְנִזְבָּחָה
דְּנֶפֶשׁ הַנֶּפֶשׁ הַזֹּאת מִשְׁתָּאֵל
מִיּוֹם הַשָּׁבָעַת עַד יוֹם
הַשְּׁבִיעִי: שְׁמַח יב' טו'
וּסְפִירָתָם לֵב נִמְנָת:
הַשָּׁבָעַת מִיּוֹם הַכֹּהֵן מֵת
עַד הַתְּהוֹמָה שֶׁנֶּכֶן שְׁבֻחַת
תְּמִילַת הַדְּוִיָּה:
וְיָקָר כֵּן טו'
שֶׁנֶּכֶן שְׁבֻחַת הַתֶּסֶף כֵּן
מִתְחַלֵּל בְּרִשְׁתּוֹ בְּקִדְשׁוֹ
לִסְפֵּר שְׁבֻחַת כְּבוֹדוֹ:
זְכוּרֵינוּ טו'

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה קצירה וכו' חרמש וגו' הק"ד ואפ"כ מ"ה והבאה וכו' הביאסם וספידה מקמי הבאה שפיר דמי דהא מיום הביאסם: (ג) ר"ת מרי מנחל דברייתא דרבי יוסי ב"ר לוי וסיוע וסיוע ועוד נחמק:

רבינו גרשום

אתה יכול לנאכלם שישת
לי הפסח מן הדגש
לפי שדוקריק הדומים יום
ראשון לש' חודש' וכתב
הראשון לכלם מהמחשבת
היה הבאנו יום יקצור
בימי האול ובתים יום
הבאנו ואומתי שירצה
היה לספור אפילו לא
יום יספור ויפסד יום
שיתחיל לנסות ביום א'
מרבין יתחן בן וזאי ידלא
להיגן רובעא מספר
חמישים ורבעא שבעות
הספור לן כדראבי: אחא:
ר' חנני כחמי (מתי)
בתריחא (מנן) ליה לה
ר' פאבי: ר' יקאסר ויה
ר' ששון בן אלעזר. ר'
לקסרד ויה דקא עבדון
ובכר אסא: אחא' קנינ
באקלוחה ש' כרוב. חושין
והיה מן הקס מן חן
דבר לן און לן כרוב:
ר' שלה יתמכר. איה
להשיר קליפ' ונתורו
לשעושה ש' עמר אלה
כלי לש' תשחל דחיים
ר' נוסוט ב' להשיר
קליפ'ה: השאר' מסמתי
לש' העשרון נדה דחייב
כלה מפי שילול
עיהס' שכרא חולין
ווסדון ר' הנהשת
מפי' מסור' חריה ריה
כשווא הקדש ווסדון:
אביב ח' אביב כששמו
ר' המכסר: וזאי

[illegible]

הרי הוא אומר חס
בבית דין יצתה שבו
בכל אדם רבי יוסי
ממחרת יום טוב אתה
אינו אלא ממחרת שבו
נאמר ממחרת השבת
לא נאמר אלא ממחר
כולה מלאה שבתות
ועוד נאמרה שבת
למעלה ^א מה להלן
כאן רגל ותחילת רגל
אומר כתוב אחד או
מצות וכתוב אחד או
תאכלו הא כיצד מזה
שבעה ^ב מה הדרש
מן הדרש ^ג במים הביאי
ויביא ואימתי שירצה
מחלל חרמש בקמה
חרמש תחל לספור יכר
שירצה יביא ת"ל מי
הביאכם יכול יקצור ו
שבע שבתות תמימות
מוצא שבע שבתות ו
מחלל איזויות מרע
למחלל

דלמח תלויח נביח דין נהי דלפיקסיה
נשבת ממש אלח ממחי דממחמ
יוס"ו [ב] ראשון מוזה דלמח מי"ט
אחרון וכן לה יושע דלמח סמון
יבליח יברח דלמח מיוס טוב אחרון
אחר קרא דהו נמי היכר קציע
[ג] הוא יוס"ו כ"א לניסן לעול: **דלמח**
ממחש מיוס שמחליל למחט דהיינו
דלמח השבת לבר ששיחא דף על גב
[ד] דחל פסח נחמד נשבת דף אחד
נשבת האחר דהו [ו] י"ו בהק שית
אל איכפת לן דקרא לא נסיב אלח
מיומח דמחלילין למימני. לה דנקט
דמי לאו דוק אלח סוף מילתא דר'
יוסי בר יהודה נקט: ר' יוסי נמי
אזי [יבס"ד] **פירכא** וסיני דקאמר
עוד: **אמינא** דמח יומי ולא שבועי
אמר. האי מנינא דשמיחא וכן חובב
אמר דהא ליכא עומר אלח לאו חובב
עלמח הוא הלכך בימי סני:
מתני' **ומכשנין**. בעורח נשכלים:
הלכא **אמרי**. נחמילח חובטין אחר
נשכלים דכר תפואה יבשה שחובטין
[א] אותן נחמל שקרין פלי"ח אלח
נקים לחים ובקולחות בקלח של כרוב
דמי שלח יתמקן ואח"כ מקיימין בו
מלות קלי: **נוספין** **כאבוב**. כלי
נחש חיה שמו: **על גרופוס**.
שלח על חיותות דק אלח עבה [א] שק
דק הקולח: וגרופוס היינו לשון
יריטין שטומחין בן פולין ואין
תפואה אלח הקליפה נכפה
התגרעטין י"א בעלמא שאס יטח
העבור [א] כל הקליפה נכפה

עם הסולת ועל שם כך נקראת גרש כרמל [ויקרא ב'] שלש עשרה יום
לחייב חלה היינו גלגול דעיסה וגלגול של 12 יד הדיוט הוא לחל
הקדש פוער מן המעשר כדמפרש בגמרא [ע"ב]: רבי עקיבא און

סו.

עין משפט
נר מצוה

יו א מ"י פ"ו מהלכות תמיד
 ומתקין הל"ו (כג):
 יח ב מ"י שם הלכה כג
 עוש"ע א"ח ס"י ספט
 סע"ף א:
 יט ב ד ה מ"י שם הלכה יב:
 כ ו מ"י שם ופ"ו מהלכות
 נצורים הלכה ג:

לעזי רש"י

פלייטל. מחבט.

שיטה מקובצת

[illegible]

כתוב אחד אומר ששת ימים האבא מצות. בטוף ערבי פסחיס (פסחיס קב.) לרש מיינה מה שביעי רשות אף ששה רשות משמש דמכחי וביס השביעי וכסוף פרק שני לחגיגה (דף יא.) נמי לרשין מה שביעי עזר אף כולן עזרים ושם תרמי שבע מינה: ויאמיני יריעה בימי. והא דלמכחי

כרמל דלפי' מרחוק לו
 מיימי משום כרמל היינו למנוח:
 דלית' זהו פירכא. אפי' דלמית' אלו
 נמי למש' שמעון ב"ר אלעזר
 מה שבני רשות דלפרישית כולהו
 שמעין: זכר' דפירש' הוא. נראה
 דכפסק חשיב יטול לגר' ואין גרין
 להחמין עד שיהא דלפי לילה חזון
 שיהא פסיקא דרננו ועוד ואין
 דלפילו ביום סמוך להחשיב עדיף
 משום תמימות דלאמרין לעיל ואין
 נראה והיכא דשכח לפסוק בלילה
 פסק דה' שפור' ביום וכן אכל
 נראה ממון פסח ממעמין דקוף
 פירקין (דף עב.) דמנן מזונו בלילה
 לקזור ואם נקצר ביום כשר אכל
 נראה לר"ם עיקר אידך סתמא
 דממעמין פסק שני דמגילה (דף כ.)
 ומימי' לה בנפוק פירקין (דף עב.)
 הלילה כשר לקצירת העומר כו' ודייקין
 מינה דקמין לילה דיומי' דיום מה
 דיום בלילה לא אף לילה ביום לא
 אמרינן גזירה מועד קטן (דף ג.) ר"ג
 וזמ' דרין נענו על פ' שלש' פסקים
 הללו והחירו ומסקין רב אחי
 דכשר לה כרבי ישמעאל דדרש' מה
 חריש רשות אף קציר רשות ולא קציר
 העומר שהוא מזה ודמיא שבת
 ויזין דדמיא שבת אין נקצר אלא
 בלילה כדמוכח בסוף פירקין ועוד
 דרבי יוחנן דלמך (סע ז.) עשר
 ניעות הלכה למשה מסיני כבר לה
 כר' ישמעאל דדרש' מה חריש רשות
 ודמי שבת עוד חריש מי' הוי גזילה
 הלכתא פסיקתא דגזילה קמא (ב"ק
 קג.) ובפ"ק דע"י (דף א.) גבי כל
 המשנה ידו על התחתונה ומי' אין
 כל כך רשאי משע' דלפין הלכה לגמרי
 כלותה משע' דקמין הסם וכל
 החזר כו' ידו על התחתונה ואין
 הלכה כן כדמוכח בפסקי האומנין
 (כ"ט ע.) ועיקר מילתא לא סמך
 הסם אלא אחא דהוי מתלוסס ואמר
 כן פסח ומה דלמך דמקין בסוף פירקין
 (דף עב.) רבי אלעזר דרבי שמעון
 דלמך דקמר שלא כמזונו פסול כר'
 עקיבא דלמך כן מלאכה שאי אפשר
 כו' אין רשאי דלמך דקיימא לן כר' ע
 הא סמקין הסם דרבי נמי כבר לה
 כוומיה עוד פסק דהלכות גדולות
 שאם הפסוק יוס אחד ולא ספר שוב
 אינו סופר משום דכתיב תימן
 ומינה גדולה הוא ולא תימן כו'.

ונתנו לריחים של גרוסות והוציאו ממנו עשירן
עשרה נפה והשאר נפרה ונאכל לכל אדם ויחייב
עשר ר' עקיבא מחייב בחלה ובמעשרות: גמ'
אביב קלוי באש מלמד שהיו ישראל מהבהכין
בו מצות קלי דברי ר' מאיר וחכמים אומרים
אין
מפרש חלו מנחות (לקמן ע'): דקדק בגסס דקדק: ויחייב חלה.
שנפרד: ופטור מן המעשרות. דמיוח הוא ביד הקדש ומיוח
כו'. מפרש בגמרא (סס'): גמ' וס אביב. כלומר ראשית קציר:
לחן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones